

БУРЕМНИЙ ШЛЯХ ДО ТАРО: ЯК ДОЛЯ МОЖЕ СПІТКАТИ ВАС НАВІТЬ ПІД ЧАС ПРИБИРАННЯ

Привіт, я Аліна і я тарологиня — професійно ворожу на картах Таро. І насправді це не схоже на голлівудське кліше з ворожкою у таємничому шатрі парку розваг. Це така сама звична робота, як і решта: консультації на основі неймовірно цікавої системи, про яку я в цій книжці й розповім. Маю постійних клієнтів, блог, власний курс, кілька десятків колод, а тепер і книжку. А ще в мене ефект самозванки і я дуже переживаю, що мій шлях у Таро тривалістю у 6 років — недостатній, щоб експертно розповідати про цю чарівну та досконалу систему, і ви вже цього не читаете, бо згорнули книжку. Але якщо ще читаете — це надихає, дякую. Як надихають і десятки моїх клієнтів та учнів, які не просто навчалися зі мною Таро, а вже успішно практикують, допомагаючи собі та іншим. Хоча й досі часто чую, що це балощі, а не професія, шахрайство, вигадки та гріх. Що ж, якщо ви дочитаете цю книжку і спробуєте Таро, самі ще не раз почувете щось подібне, та я спробую розповісти, як впоратися з цим. А поки, щоб не надто вас лякати, розкажу про мій шлях.

Я змінила дуже багато професій, доки знайшла свою гармонію та розвиток саме в Таро. Журналістика, PR, блогерство, робота барменкою в Нідерландах, піцейолою в Італії та навіть таксисткою, це вже в Україні. Де б я не

опинялася, я не вповні почувалася на своєму місці, у своїй тарілці, та не бачила перспектив для розвитку. А головне — я завжди хотіла допомагати людям, але радше це проявлялося у волонтерстві та активізмі у вільний від роботи час. Коли ж я почала практикувати Таро, все ніби зійшлося в одну точку: і задоволення від роботи, і достойний дохід, і допомога людям.

Почалося, як і у багатьох, з покупки колоди — просто з цікавості. Таро практикувала моя подруга, але я дуже віддалено розуміла значення карт. Та якось побачила у книгарні щось знайоме, і мене ніби «притягло». Звісно, з покупкою колоди на мене не почали сипатися замовлення поворожити, та це було б і безвідповідально перед іншими. Як і будь-яку систему, Таро потрібно спочатку добре вивчити й дослідити. І я певна, що навчання для справжнього таролога не закінчується ніколи.

Але тоді, коли мені до рук потрапила перша класична колода, я спочатку дуже зацікавилася, а після перегляду карт — розгубилася, бо геть не знала, з чого починати, символізм здався мені складним, а картинки незрозумілими. Тому відклала колоду аж на три роки, бо побороти всі страхи з першого разу — то не мій шлях, спочатку треба втекти. А могла б вже мати набагато більше досвіду.

Так би та колода й досі лежала на шафі, якби до рук мені не потрапила книжка про викидання мотлоху з житла (ніколи не знаєш, що саме приведе вас до Таро, можливо, ви теж зайшли в книгарню не за цією книжкою). Одним з правил було позбутися всього, чим не користуєшся пів року. До завдання я підійшла завзято, та, коли дісталася колоди, мені стало її шкода. Вона була гарна, хоч вже й запилужена. Система ж, мабуть, цікава. Може, варто дати їй шанс та

розібратися? Отже, я написала оголошення на OLX, що куплю чи прийму в дар всі книжки з Таро, які у когось завалялися, — і за кілька днів отримала пристойну бібліотеку на цю тему й навіть декілька нових колод. Так книжка з викидання мотлоху захарастила мені дім удесятеро більше, зате шлях у Таро нарешті розпочався.

Я не знала, з чого починати, тож починала навмання. І якось мені не пощастило потрапити одразу на зрозумілу та просту книжку, і я ризикувала знову закинути колоду на шафу, ще й разом із моєю новою книжковою колекцією. Більшість книжок напружувала переважаністю термінів, які пояснювалися досить розмито та потребували заглиблення у додаткову літературу. Ні, це дуже потрібні терміни для розуміння системи, але новачка ними можна й відлякати. На щастя, перш ніж здатися, я все ж таки натрапила на кілька зрозумілих книжок поспіль і знання стали потроху складатися в єдине ціле. Забігаючи наперед, скажу: коли я задумала створити курс та написати на його основі книжку, для мене якраз найважливішим стало об'єднання головних знань, потрібних для легкого старту, щоб людина зрозуміла про систему основне, не злякалася, зацікавилася, а може, й закохалася. І обов'язково — тренувалася. І, звісно, в процесі я й надалі читала та вивчала класичні й нові праці з Таро, але вже розуміючи, що до чого.

Коли я більш-менш зрозуміла систему, прийшло осяяння з далекого минулого. В дитинстві в мене була біла колода з червоними малюнками на 22 карти, на ній було написано «Таро». У ній були пояснення до кожної карти й розклад «Кельтський хрест» (один із найпопулярніших, читайте про нього у розділі «Зробити вибір, підгледіти

майбутнє та змоделювати життя»). І я справді розкладала і собі, і подругам, а сама чомусь найдужче любила карту Смерть (вона насправді не страшна, читайте про її значення у розділі «Дурень, Смерть та мандрівки»). Але це чомусь забулося, ба більше, про це не пам'ятали навіть мої батьки, хоча навряд я дитиною сама собі купила ту колоду. Я довго думала, що це якесь пророцтво з паралельної реальності, поки один із моїх колег не поділився особливою любов'ю до своєї старенької біло-червоної колоди. Фух, принаймні вона існувала! І хоч спогад виявився не з паралельної реальності, але щось пророче в ньому таки було.

Я й далі поповнювала бібліотеку, відвідала кілька курсів та майстер-класів і зрештою потроху почала робити прості розклади собі й друзям. Придбала кілька колод і показала їх у соцмережах, і підписники виявили до них неабиякий інтерес, що мене здивувало. Про цікавість до містичних інструментів у наш доказовий вік говорити не заведено, але до однодумців тягнуться. Тож простору й можливостей для практики в мене було скільки завгодно, навіть аж за край. Коли я вже достатньо натренувалася, щоб майже не підглядати значення карт, та отримала кілька позитивних відгуків про те, як завдяки розкладам програлася ситуація, стала робити розклади за довільний донат. І так заробила перші гроші у цій царині.

Що далі, то серйознішими ставали питання, я вчилася: окрім книжок і курсів, познайомилася з досвідченішими колегами, які радо пояснювали мені нестандартні значення карт, незрозумілі поєднання та відповідність карт позиціям розкладів. Я розширила свій арсенал послуг, у мене з'явилися постійні клієнти та колоди для різних ситуацій: кохання, робота, призначення, таланти, приховане.

За півтора-два роки Таро та інші містичні практики, які разом з ними увійшли в моє життя, нарешті дозволили мені розпочати власну справу, працювати лише на себе й ні від кого не залежати. Так, я ФОП і сплачую зі своєї роботи податки.

Через нову професію від мене відхрестилася велика частина аудиторії: я блогерка і свою порцію хейту отримала ще на початку шляху — та й нині регулярно хейт раз чи двічі на тиждень. Найприкріше було те, що не всі друзі та близькі зрозуміли моє заняття. Для когось це було гріховною практикою, за яку я горітиму в пеклі, для когось — бездоказовим шахрайством, за допомогою якого я розводжу людей на гроші. Хоча це — важка робота, яка потребує постійних зусиль та самоосвіти. Між цими двома стовпами знецінення і доводиться існувати, хоча з часом звикаєш. Але без позитивного боку справи ніхто б у практиці Таро не лишався. Окрім того, що це можливість допомогти людям, деякі дивляться на майстра Таро як на чарівника, який знає дещо, недоступне простому людському розуму. Це приємно, але водночас такі думки не пускають людей пробувати себе в Таро, бо це буцімто дуже складно і незрозуміло. Хоча багато хто має вдома бодай одну колоду Таро, яка припадає пилом на шафі, як припадала і моя. Саме тому я й спробувала створити метод, який усе спростить і пояснить.

Я структурувала свої знання, які допомогли побороти страх і нерозуміння системи, і це перетворилося на мій авторський курс «Магія Таро». Попит був високим, люди зацікавилися, чи справді у мене вийде простою мовою пояснити складні символи та їхнє поєднання. До мене прийшло дуже багато моїх підписників та моїх же клієнтів, бо

їм було цікаво навчитися бачити на картах шлях розв'язання проблеми, як бачила його я.

І все йшло чудово, відгуки на перші лекції надихали, ми швидко просувалися та вже почали потроху практикувати одне для одного для тренування і засвоєння матеріалу. Було цікаво, весело та пізнавально. Але цей перший курс вийшов у січні 2022 року та тривав у лютому, і одна з лекцій була якраз запланована на 24-те...

ТАРО МІЖ ДВОХ СТІН, ДАЛЕКО ВІД ДОМУ ТА ДЛЯ ПОРЯТУНКУ КУКУХИ

Того ранку я зрозуміла, що продовження не буде. З початком повномасштабного вторгнення вивчення та практика Таро здавалися якимись неважливими примхами з іншого життя... Ми зі студентами як могли підтримували одне одного у спільному чаті та одногосно домовилися перенести решту курсу на невизначений термін: хтось покидав домівку, хтось ховався по підвалах.

Трохи оговтавшись від першого шоку, я почала розвозити по Києву людей, тварин, ліки, їжу та корм, бо транспорт не працював. Але мені дуже скоро стало бракувати карт. До того ж люди стали писати не тільки з приводу продуктів чи доправлення мами на вокзал. Було дуже багато питань і до Таро: щодо вибору країни, подальших перспектив, пошуку наляканих вибухами тварин-втікачів тощо. І, звісно, про війну.

Тоді я стала робити щоденний розклад у соцмережах, на ситуацію в країні станом на сьогодні, назвала цю рубрику «Таро по війні» — загальна картина, чого чекати. Людям формат дуже сподобався, і щоранку на розклад очікували, дякували за нього. Якщо якогось дня не мала змоги зробити — питали, чи все гаразд, писали, що дуже бракує розкладу. А коли ховалася у коридорі під час тривоги — розкладала людям персонально на їхні питання: на всі, окрім